

Bericht van ontvangst
verzonden

Gemeente Maastricht
Bestuursdienst
Ingek. 23 APR. 1997
97-11935 scg

RAAD DER GEMEENTE MAASTRICHT
POSTBUS 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Datum 22 april 1997
Inlichtingen toestel 679
Uw kenmerk

Onderwerp MAASTRICHT
Oms nummer E01.95.0201

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde
aangelegenheid.

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak,
voor deze,

RAADSVERGADERING 3-6-1997
AGENDAPUNT 3, NO. 4.b.
Z.h.st. besloten voor kennisgeving aan te
nemen.
Raad.

u

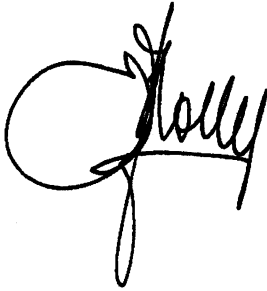
Behandelend ambtenaar: ZWAAF
DE SECRETARIE IS OP MAANDAG, 5 MEI EN VRIJDAG, 9 MEI 1997
GESLOTEN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAN MAASTRICHT
POSTBUS 1992
6201 BZ MAASTRICHT

<i>Datum</i>	<i>Inlichtingen toestel</i>	<i>Uw kenmerk</i>
22 april 1997	679	SOG 95-4050
<i>Onderwerp</i>		<i>Ons nummer</i>
MAASTRICHT		E01.95.0201

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde
aangelegenheid.

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak,
voor deze,

Behandelend ambtenaar: ZWAAF
DE SECRETARIE IS OP MAANDAG, 5 MEI EN VRIJDAG, 9 MEI 1997
GESLOTEN.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. F. Nijssen e.a.
2. bewonersleden van de Werkgroep Structuur Amby en Buurtplatform Amby
3. burgemeester en wethouders van Maastricht
4. H.G.M.M. Limpens-Dolmans
alle te Maastricht (appellanten)

en

gedeputeerde staten van Limburg (verweerdere).

De raad van de gemeente Maastricht heeft in zijn openbare vergadering van 5 juli 1994, op voorstel van burgemeester en wethouders van 14 juni 1994, vastgesteld het bestemmingsplan "Amby 1993". Het besluit van de raad en het voorstel van burgemeester en wethouders zijn aangehecht.

Verweerders hebben bij besluit van 14 februari 1995, R.O.V./G.Z. no. 95/5378M, beslist over de goedkeuring van het bestemmingsplan. Het besluit van verweerders is aangehecht.

Tegen dit besluit van verweerders hebben appellanten sub 1 bij brief van 2 mei 1995, appellanten sub 2 bij brief van 2 mei 1995, appellanten sub 3 bij brief van 3 mei 1995, nader gemotiveerd bij brief van 26 juni 1995, en appellante sub 4 bij brief van 30 juni 1995 beroep ingesteld.

De beroepschriften zijn aangehecht.

Verweerders hebben, daartoe in de gelegenheid gesteld, op 31 juli 1995 een verweerschrift ingediend.

Door de Adviseur ten behoeve van de Raad van State is een onderzoek ingesteld en een verslag daarvan uitgebracht, gedateerd 31 januari 1996.

Voors zijn ingekomen nadere memories van appellanten sub 3, gedateerd 7 maart 1996, appellanten sub 1, gedateerd 11 maart 1996, en appellanten sub 2, gedateerd 13 maart 1996.

Het geding is op 24 maart 1997 behandeld in een openbare zitting van de Afdeling, waarin appellanten sub 1 bij monde van D. van Rosendaal, appellanten sub 2 bij monde van J.C.M. Voskuyl, appellanten sub 3 bij monde van K. Jans en appellante sub 4 in persoon hun standpunten hebben toegelicht.

Verweerders hebben zich doen vertegenwoordigen door mr K.M.S. Makkinga.

In rechte

In artikel 36, eerste lid, van de Wet op de Raad van State is, voor zover hier van belang, bepaald dat hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing is indien bij de Afdeling beroep kan worden ingesteld.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Ingevolge artikel 28, zevende lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening kan tegen een besluit inzake goedkeuring van een bestemmingsplan beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt de termijn voor het indienen van een dergelijk beroepschrift zes weken. Ingevolge artikel 28, zevende lid, vierde volzin, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening vangt de beroepstermijn, in afwijking van artikel 6:8 van de Algemene wet bestuursrecht, aan bij de terinzagelegging van het besluit overeenkomstig het zesde lid van artikel 28 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Het bestreden besluit is op 27 maart 1995 ter inzage gelegd, zodat daartegen tot en met 8 mei 1995 beroep openstond. Appellante sub 4 heeft deze termijn ongebruikt laten verstrijken.

Bij brief van 30 juni 1995 is appellante als belanghebbende aangemerkt en ingevolge artikel 8:26, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht in de gelegenheid gesteld als partij aan het geding deel te nemen.

In reactie hierop heeft appellante een beroepschrift bij de Afdeling ingediend.

Dit beroepschrift is op 30 juni 1995 gedateerd en op 13 juli 1995 aangetekend per post verzonden.

Appellante heeft mitsdien bij indiening van haar beroepschrift de wettelijke beroepstermijn overschreden.

Wanneer het beroepschrift na afloop van de daarvoor gestelde termijn is ingediend blijft, op grond van artikel 6:11 van de Algemene wet bestuursrecht, niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege

indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

De Afdeling is niet gebleken van zodanige feiten of omstandigheden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante in verzuim is geweest.

In verband met het voorgaande kan appellante sub 4 niet in haar beroep worden ontvangen.

Ten aanzien van de zaak voor het overige

Het plan betreft de kern Amby, in het noord-oostelijk deel van de gemeente Maastricht.

Een brede strook (grotendeels) onbebouwd gebied scheidt de kern Amby van de rest van de stad.

Het plangebied wordt ten zuiden deels begrensd door de Terblijterweg, ten oosten door de Molenweg en ten noord-westen door de A2/N2.

Het doel van het plan is, blijkens de algemene beschrijving in hoofdlijnen, het bieden van een op uitvoering gericht, juridisch-planologisch kader voor de Structuurschets Amby.

Onder meer wordt beoogd ten noordoosten van de Terblijterweg een woonwijk, genaamd Amby Zuid-Oost, met 450 tot 500 woningen en ten hoogste 15 standplaatsen voor woonwagens te verwezenlijken.

Volgens de plantoelichting zijn de bouwlocaties in Amby voor Maastricht van eminent belang, in verband met de zware (provinciale) taakstelling voor de woningbouw.

Bij hun bestreden besluit hebben verweerders grotendeels goedkeuring verleend aan het plan.

Appellanten sub 2 hebben bezwaar tegen de globaliteit van het plan.

Zij hebben daartoe aangevoerd dat door deze globaliteit alsmede de in het plan opgenomen wijzigingsbevoegdheden de rechtszekerheid van de burger wordt aangetast.

De Afdeling overweegt dat de Wet op de Ruimtelijke Ordening zich in beginsel niet verzet tegen het in een bestemmingsplan opnemen van een globale, niet met toepassing van artikel 11 van deze wet nader uit te werken, eindbestemming.

Of verweerders een dergelijke bestemming uit een oogpunt van rechtszekerheid voor onder meer eigenaren en gebruikers van gronden

met een dergelijke bestemming en eigenaren en gebruikers van in de nabijheid gelegen gronden, bij afweging van de betrokken belangen aanvaardbaar hebben kunnen achten, dient per geval aan de hand van de concrete omstandigheden te worden beoordeeld.

Verweerders hebben reeds goedkeuring onthouden aan de algemene wijzigingsbevoegdheid, die in artikel 17 van de planvoorschriften is opgenomen, waardoor een ongelimiteerd aantal woonwagenlocaties en milieustations in het plangebied zou kunnen worden verwezenlijkt. De overige in het plan opgenomen wijzigingsbevoegdheden, die slechts op delen van het plangebied betrekking hebben, achten zij met voldoende criteria omgeven.

Volgens verweerders is ten aanzien van de globale bestemming "Woongebied 1" voldoende structuur opgenomen in de beschrijving in hoofdlijnen.

Appellanten hebben niet aannemelijk hebben gemaakt dat verweerders zich ten onrechte op deze standpunten hebben gesteld.

Ook verder ziet de Afdeling in de door appellanten aangevoerde grieven geen aanleiding om te oordelen dat verweerders de gekozen planopzet uit het oogpunt van rechtszekerheid of anderszins onaanvaardbaar hadden moeten achten.

Het beroep van appellanten sub 2 is daarom in zoverre ongegrond.

Appellanten sub 2 vrezen dat de verwezenlijking van met name de voorziene woningbouw zal leiden tot een aanzienlijke toeneming van het verkeer door de Ambyerstraat, waardoor de leefbaarheid in Amby zal worden aangetast.

In dit verband betwisten appellanten de ten behoeve van het plan berekende verkeersintensiteiten op de Ambyerstraat.

Appellanten zijn verder van mening dat de te nemen verkeersmaatregelen onvoldoende zijn en dat in de voorschriften de door hen gewenste verkeersmaatregelen moeten worden geregeld.

Verweerders hebben overwogen dat de voorgestelde en deels reeds uitgevoerde maatregelen, waarvoor het bestemmingsplan een planologisch kader biedt, voldoende voorwaarden bevatten voor een acceptabel niveau wat betreft de verkeersafwikkeling en de verkeersveiligheid.

Voorts hebben zij overwogen dat deze maatregelen vooruit lopen op een definitieve oplossing, die echter eerst bereikt kan worden in samenhang met een oplossing voor de A2-stadstraverse en de verknoping

van de A2/A79, alsmede in samenhang met de resultaten van het te voeren mobiliteitsbeleid waarbij gezocht wordt naar alternatieve vervoerswijzen zoals openbaar vervoer en fiets.

Verweerders merken op dat een onevenredige aantasting van het woonmilieu als gevolg van de verkeersbelasting niet te verwachten valt.

Blijkens de plandoelichting dienen tot het jaar 2005 circa 7.500 woningen gebouwd te worden in Maastricht.

Gelet hierop is een groot belang gediend bij verwezenlijking van de in het plan voorziene woningbouw.

Tegenover dit belang staat het belang van appellanten bij een goed woon- en leefklimaat in Amby.

De Ambyerstraat heeft de bestemming "Verkeers- en verblijfsgebied" en op de plankaart de aanduiding "hoofdstraten" gekregen.

Blijkens de Structuurschets Amby was op de Ambyerstraat-Noord in 1992 de verkeersintensiteit ongeveer 7600 mvt/etmaal en zal deze in 2005 ongeveer 10500 mvt/etmaal bedragen.

Op de Ambyerstraat-Zuid was in 1992 de verkeersintensiteit ongeveer 8500 mvt/etmaal en zal deze in 2005 ongeveer 10400 mvt/etmaal bedragen.

Deze toeneming van de verkeersdruk zal het gevolg zijn van de woningbouw in het plangebied alsmede de groei van het autobezit, aldus deze structuurschets.

Het is de Afdeling niet gebleken dat verweerders ten onrechte hebben aangenomen dat deze gegevens juist zijn.

Voorts blijkt uit de stukken dat de Ambyerstraat voor 50% dient voor doorgaand verkeer, grotendeels sluipverkeer tussen het heuvelland en Maastricht.

Blijkens het raadsbesluit van 8 februari 1994 is het gemeentebestuur voornemens verkeersmaatregelen te nemen ter vermindering van de verkeersintensiteit in Amby.

Ter zitting is gebleken dat het gemeentebestuur beoogt de maximum snelheid in de Ambyerstraat te beperken, waartoe de Ambyerstraat zal worden heringericht onder andere door versmalling van het dorpskruispunt.

Deze maatregel is erop gericht het sluipverkeer te ontmoedigen gebruik te maken van de Ambyerstraat.

Ook zullen er fietsstroken en oversteekplaatsen worden aangelegd teneinde de verkeersveiligheid te vergroten.

De Afdeling constateert dat de aan de Ambyerstraat toegekende bestemming "Verkeers- en verblijfsgebied" met de aanduiding "hoofdstraten" aan het treffen van deze maatregelen niet in de weg staat.

Gelet op het verhandelde ter zitting acht de Afdeling het niet onaannemelijk dat de verkeersmaatregelen tot uitvoering zullen komen. Uit hetgeen appellanten hebben aangevoerd leidt de Afdeling niet af dat verweerders eraan dienden te twijfelen dat de bovengenoemde maatregelen tot een aanvaardbare verkeersintensiteit en verkeersveiligheid zullen leiden.

De Afdeling ziet verder niet in dat verweerders bij hun besluit omtrent goedkeuring van het plan geen rekening mochten houden met de omstandigheid dat de verkeerssituatie verder zal worden verbeterd door de ondertunneling van de stadstraverse A2 en de verknoping van de A79 en de A2.

Voor zover appellanten menen dat verkeersmaatregelen in de planvoorschriften dan wel de beschrijving in hoofdlijnen moeten worden opgenomen, overweegt de Afdeling dat een bestemmingsplan niet het kader is waarin verkeersmaatregelen als bedoeld in de Wegenverkeerswet worden getroffen.

Derhalve hebben verweerders in het ontbreken van bepalingen dienaangaande in het plan terecht geen aanleiding gezien aan enig onderdeel van het plan hun goedkeuring te onthouden.

Wat betreft de stelling van appellanten dat van hetgeen met name de Werkgroep Structuur Amby in het kader van het vooroverleg over dit plan naar voren heeft gebracht weinig in het plan is verwerkt, merkt de Afdeling het volgende op.

Blijkens de Structuurschets Amby hebben burgemeester en wethouders op 2 januari 1991 hun goedkeuring gehecht aan het Plan van aanpak Werkgroep Amby. Daarmee werd de Werkgroep Structuur Amby ingesteld, waarin diverse organisaties en belangengroepen vertegenwoordigd zijn. De taak van deze werkgroep heeft met name betrekking op de verkeersstructuur en de verkeersveiligheid.

De Afdeling overweegt dat uit de taakstelling van appellanten niet voortvloeit dat de gemeenteraad gehouden is de door hen verlangde regelingen te treffen.

Gelet op het voorgaande vindt de Afdeling in hetgeen door appellanten in beroep is aangedragen geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre is voorbereid of genomen in strijd met enige geschreven of ongeschreven rechtsregel dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel.

Het beroep van appellanten sub 2 is daarom wat dit onderdeel betreft ongegrond.

Appellanten sub 1 en 2 kunnen zich niet verenigen met het besluit van verweerders tot goedkeuring van het plan, voor zover dat voorziet in de aanleg van standplaatsen voor maximaal 15 woonwagens ten zuidoosten van de Longinastraat aan de Molenweg.

Daartoe hebben zij aangevoerd dat mede gelet op de integratiegedachte een locatie met 15 standplaatsen te groot is.

Tevens hebben zij betoogd dat de minimale afstand tussen de woonwagenlocatie en de woningen 25 meter dient te bedragen.

Verweerders hebben overwogen dat de woonwagenlocatie in overstemming is met het provinciale woonwagenplan, zowel wat betreft de omvang als wat betreft de locatiecriteriën.

Aan het plandeel zijn de bestemming "Woongebied 1" en de aanduiding "(zone voor) woonwagenstandplaatsen" gegeven.

Ingevolge artikel 6, onder A "Bebouwing", eerste lid, onder d, van de planvoorschriften mogen binnen de zone "woonwagenstandplaatsen" niet meer dan 15 standplaatsen worden gebouwd.

Volgens het Provinciaal woonwagenplan 1993 t/m 1996, vastgesteld op 13 februari 1993, dient het gemeentebestuur van Maastricht per 31 december 1996 ruimte te bieden aan 214 woonwagenplaatsen.

Met de hier aan de orde zijnde locatie beoogt het gemeentebestuur een deel van deze taak te vervullen.

Blijkens het Provinciaal woonwagenplan wordt de bepaling van het aantal bijeen gelegen standplaatsen aan de gemeente overgelaten, waarbij het maximum op 15 is gesteld.

De ligging dient minimaal te beantwoorden aan de criteria die uit het oogpunt van ruimtelijke ordening, stedenbouw en volkshuisvesting ook gehanteerd worden voor woningbouw, aldus het bovengenoemde woonwagenplan.

De Afdeling acht dit beleid van verweerders niet kennelijk onredelijk.

Appellanten hebben aangevoerd dat het rijksbeleid met betrekking tot deconcentratie en integratie van woonwagenbewoners is gewijzigd. De desbetreffende circulaire van de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer dateert van 26 april 1995, MG 95-13, derhalve na het nemen van het bestreden besluit.

De Afdeling kan in deze procedure dan ook geen rekening houden met deze circulaire.

Blijkens de Structuurschets Amby is het gebied aan de Molenweg één van de locaties die moeten dienen als vervanging van de Vinkenslag. Mede gelet op de wens van de bewoners om zo veel mogelijk bij elkaar te wonen, streeft de gemeente naar locaties van maximaal 15 standplaatsen.

Niet is gebleken dat een aantal van 15 standplaatsen de integratie van woonwagenbewoners belemmert.

Appellanten sub 1 zijn van mening dat de omwonenden onvoldoende zijn betrokken bij de situering en grootte van de woonwagenlocatie.

In dit verband vinden zij het onaanvaardbaar dat de bewoners niet zijn betrokken bij het convenant tussen het gemeentebestuur en de bewoners van woonwagencentrum de Vinkenslag over de opheffing van deze locatie. Het is de Afdeling gebleken dat in het convenant geen locaties zijn genoemd, zodat er geen reden bestond om de omwonenden van de nu aan de orde zijnde locatie bij het convenant te betrekken.

Voorts hebben appellanten onder meer in het kader van de inspraak over de Structuurschets Amby en over het ontwerp-bestemmingsplan hun mening kenbaar kunnen maken over het voornemen in Amby Zuid-Oost aan de Molenweg de plaatsing van woonwagens mogelijk te maken.

Zoals de Afdeling reeds eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 2 januari 1995, no. G01.93.0373 (AB 1995, 339) dient de aanvaardbaarheid van de afstand tussen woonwagenlocatie en woonbebouwing te worden beoordeeld aan de hand van de concrete omstandigheden.

Uit de stukken blijkt dat de locatie grotendeels omgeven is door een beboste rand.

Blijkens het verslag van de Adviseur ten behoeve van de Raad van State zal de afstand tussen de woonwagens en de woningen aan de Longinastraat omstreeks 50 meter bedragen en de afstand tussen de woonwagens en de woningen aan de Molenweg ongeveer 20 meter.

Voorts voldoet de situering van deze woonwagenlocatie aan de in het Provinciaal woonwagenplan gestelde criteria.

Gelet op het voorgaande hebben verweerders de hierboven genoemde afstanden aanvaardbaar kunnen achten.

De Afdeling vindt in hetgeen door appellanten is aangevoerd dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat verweerders bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot goedkeuring van het bestreden plandeel hebben kunnen komen.

Ook overigens vindt de Afdeling in hetgeen door appellanten in beroep is aangedragen geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre is voorbereid of genomen in strijd met enige geschreven of ongeschreven rechtsregel dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel.

De beroepen van appellanten sub 1 en 2 zijn daarom in zoverre ongegrond.

Appellanten sub 3 kunnen zich er niet mee verenigen dat verweerders goedkeuring hebben onthouden aan het plandeel dat betrekking heeft op de woonwagenlocatie aan de Olympiaweg.

Ter ondersteuning van hun bezwaar hebben zij aangevoerd dat, nu dit een bestaande woonwagenlocatie is en het gemeentebestuur geen actief beleid voert om deze te saneren, de locatie als zodanig bestemd dient te worden.

Bovendien zal de ligging worden verbeterd na doortrekking van de nu doodlopende Olympiaweg naar de Heukelstraat, waardoor de bereikbaarheid van de voorzieningen in Amby voor de woonwagenbewoners op een aanvaardbaar niveau komt.

Tevens achten appellanten geen dringende reden aanwezig, bijvoorbeeld op milieuhygiënisch gebied, op grond waarvan het noodzakelijk is de woonwagens te verplaatsen.

Verweerders achten deze woonwagenlocatie niet aanvaardbaar, omdat zij vanwege de geïsoleerde ligging ten opzichte van de overige woonbebouwing niet voldoet aan de vereiste integratiemogelijkheden, een criterium dat uit een oogpunt van goede volkshuisvesting aan woonwagenstandplaatsen mag worden gesteld.

Aan het plandeel zijn de bestemming "Sport/park" en de aanduidingen "(zone voor) woonwagenstandplaatsen" en "zone waarbinnen bedrijfsgebouwtjes zijn toegestaan" gegeven.

Ingevolge artikel 11, onder A, "Bebouwing", aanhef en sub 2 van de planvoorschriften mogen de op de plankaart als "Sport/park" aangeduide gronden worden bebouwd met gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten dienste van deze bestemming, uitsluitend binnen de volgende op de plankaart aangeduide zones, met inachtneming van de volgende bepalingen - voor zover hier van belang -:

binnen de zone "woonwagenstandplaatsen" met dien verstande dat:

- b. niet meer dan 12 standplaatsen mogen worden gebouwd, met een oppervlakte van tenminste 175 m² per standplaats;

binnen de op de plankaart als "zone waarbinnen bedrijfsgebouwtjes zijn toegestaan" mag niet worden gebouwd, behoudens vrijstelling ingevolge lid F van dit artikel.

Blijkens het verslag van de Adviseur ten behoeve van de Raad van State is de kortste afstand tussen de woonwagenlocatie en de woonbebouwing aan de Heukelstraat ongeveer 250 meter.

De voor doortrekking van de Olympiaweg naar de Heukelstraat benodigde grond heeft de bestemming "Verkeers- en verblijfsgebied" met de nadere aanduiding op de plankaart "langzaam verkeersroute" gekregen.

Doortrekking van de Olympiaweg ten behoeve van voetgangers en (brom)fietsers is derhalve mogelijk.

Niet is gebleken dat er milieuhygiënische of andere belemmeringen bestaan op grond waarvan het noodzakelijk zou zijn de woonwagens te verplaatsen.

Verweerders hebben naar het oordeel van de Afdeling de geïsoleerde ligging van de locatie niet zodanig zwaarwegend kunnen achten dat deze onaanvaardbaar zou zijn.

Hierbij neemt de Afdeling in overweging dat - uit een oogpunt van rechtszekerheid - bestaand gebruik waarvan niet aannemelijk is dat dit binnen de planperiode zal worden beëindigd, in beginsel als zodanig behoort te worden bestemd.

Verweerders hebben derhalve niet in redelijkheid tot onthouding van goedkeuring van het hier aan de orde zijnde plandeel kunnen komen. Het beroep van appellanten is daarom gegrond, in verband waarmee het bestreden besluit in zoverre moet worden vernietigd.

Verder ziet de Afdeling aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht alsnog goedkeuring te verlenen aan het desbetreffende plandeel.

Gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen kan het bestreden besluit niet geheel in stand blijven.

De Afdeling acht ten aanzien van appellanten sub 3 geen termen aanwezig toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht nu niet is gebleken van voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten. Ten aanzien van appellanten sub 1, 2 en 4 ziet zij hiertoe evenmin aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;

Recht doende in naam der Koningin:

- I verklaart het beroep van appellante sub 4 niet-ontvankelijk;
- II verklaart de beroepen van appellanten sub 1 en 2 geheel ongegrond en het beroep van appellanten sub 3 geheel gegrond;
- III vernietigt het bestreden besluit van verweerders van 14 februari 1995, R.O.V./G.Z. no. 95/5378M, inzake het door de raad van de gemeente Maastricht op 5 juli 1994 vastgestelde bestemmingsplan "Amby 1993", voor zover daarbij goedkeuring is onthouden aan het plandeel met de bestemming "Sport/park", voor zover nader aangeduid als "(zone voor) woonwagendplaatsen" en "zone waarbinnen bedrijfsgebouwtjes zijn toegestaan";
- IV verleent goedkeuring aan het onder III genoemde plandeel;
- V gelast dat door de provincie Limburg aan appellanten sub 3 het door hen gestorte recht (f 400,--) wordt vergoed.

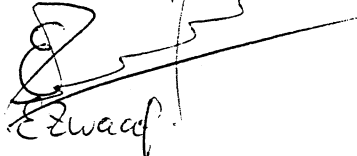
Aldus vastgesteld door dr D. Dolman, Voorzitter, mr R.J. Hoekstra, mr J.J. Vis, Leden, in tegenwoordigheid van mr B. Veenman, ambtenaar van Staat.

w.g. Dolman
Voorzitter

w.g. Veenman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar overeenkomstig artikel 8:78 van de Algemene wet bestuursrecht op 18 april 1997.

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

E. Zwaaf.